

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน 6 คน และนักวิจัยดีเด่น จำนวน 2 คน และการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย นักวิจัย ผู้ดำรงตำแหน่งชำนาญการ ในมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 127 โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทาง สังคมศาสตร์ วิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา สรุปผลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญด้านการ วิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพาผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสมรรถนะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของ นักวิจัย คือ การให้ความสำคัญแก่ความสำเร็จ (Achievement Orientation-ACH) และการแสวงหา ข้อสนเทศ (Information Seeking - INF) เป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมด ความคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking - AT) เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 62.50 ของ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ความคิดริเริ่ม (Initiative - INT) เป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของผู้ให้ สัมภาษณ์ทั้งหมด ความคิดรวบยอด (Conceptual Thinking - CT) และการมีจริยธรรมและความ ซื่อสัตย์ (Integrity - ING) เป็นอันดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 37.50 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด การกำหนด ทิศทาง (Directiveness - DIR) ความตระหนักต่อองค์กร (Organization Awareness - OA) และการ ทำงานเป็นทีมและการให้ความร่วมมือ (Teamwork and Cooperation - TW) เป็นอันดับ 5 คิดเป็น ร้อยละ 25.00 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งชำนาญการ คิดเป็นร้อยละ 41.73 รองลงมา คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ร้อยละ 33.07 และนักวิจัย ร้อยละ 25.20 ตามลำดับ ผู้แบบสอบถามมีความเห็นว่าระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์ (Integrity – ING) ค่าเฉลี่ย 4.43 มากเป็นอันดับ 1 การให้ความสำคัญแก่ความสำเร็จ (Achievement Orientation-ACH) ค่าเฉลี่ย 4.37 เป็นอันดับ 2 ความคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking – AT) ค่าเฉลี่ย 4.31 เป็นอันดับ 3 การแสวงหาข้อสนเทศ (Information Seeking – INF) ค่าเฉลี่ย 4.31 เป็นอันดับ 4 และความคิดริเริ่ม (Initiative – INT) ค่าเฉลี่ย 4.22 เป็นอันดับ 5 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย ในภาพรวมซึ่งหมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าระดับสมรรถนะมีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับอานนท์ บุญยรัตเวช (2551) เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ว่านักวิจัยที่ดีหมายถึงนักวิจัยที่เพียบพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถทางวิชาการและการวิจัย ตลอดจนประพฤติตัวตามจรรยาบรรณนักวิจัยเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่องค์กร ประชาชน ประเทศชาติ ตลอดจนมวลมนุษยชาติ และชี้ว่านักวิจัยที่ดีจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณนักวิจัยซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของนักวิจัย มีความเคารพต่อเพื่อนนักวิจัย ไม่ละเมิดผลงานและความคิดของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ไม่ทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ให้ทุนสนับสนุน รวมทั้งไม่กระทำผิดต่อสิ่งที่ศึกษาทั้งที่มีชีวิต เช่น สัตว์ทดลอง หรือ แม้แต่สิ่งไม่มีชีวิตแต่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตได้ เช่น การวิจัยซึ่งทำให้เกิดมลพิษรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ นักวิจัยที่ดียังต้องหลีกเลี่ยงการชี้นำสังคมผิด ๆ ด้วยข้อมูลเพียงด้านเดียว และสอดคล้องกับเอกพรต สมุทรธานนท์ (2552) ลักษณะของนักวิจัยที่ดี การวิจัยเป็นงานที่มีระบบระเบียบเพื่อสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่จะเป็นนักวิจัยได้ดีจะต้องได้รับการฝึกหัดที่ถูกต้อง และมีความรับผิดชอบสูงดัง ได้สรุปลักษณะของนักวิจัยที่ดีไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. กรณีที่นักวิจัยต้องการนำข้อความรู้ความคิดเห็นหรือข้อค้นพบของบุคคลอื่นมาใช้ประโยชน์ จะต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของความรู้หรือบุคคลที่เป็นผู้ค้นพบข้อความรู้นั้น ๆ

2. นักวิจัยจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา จะต้องไม่มีการบิดเบือนปิดบัง ตกแต่ง หรือกำหนดตัวเลขค่าสถิติ ขึ้นเองโดยไม่มีการเก็บข้อมูลต่างๆ มาจริง

3. นักวิจัยต้องรายงานผลการวิจัยอย่างตรงไปตรงมาใช้ภาษาที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ถูกต้องชัดเจน ไม่ปิดบังซ่อนเร้นหรือเขียนรายงานการวิจัยให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลกลุ่มใด ๆ โดยไม่มีผลการวิจัยที่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจน

4. ก่อนที่นักวิจัยจะเก็บข้อมูลจากบุคคล หน่วยงาน หรือสถาบันใด ๆ จะต้องมีการติดต่อขออนุญาตล่วงหน้า และลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว

5. นักวิจัยจะต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะของการบังคับจิตใจหรือฝืนความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล และทำการวิจัยในลักษณะทดลองจะต้องได้รับการยินยอมจากผู้เข้ารับการทดลอง

6. ในการรายงานผลการวิจัย นักวิจัยจะรายงานผลการวิเคราะห์ในลักษณะของผลรวมทั้งหมดไม่นำเอาข้อมูลเฉพาะบุคคลมาเปิดเผยหรือกล่าวอ้างชื่อของบุคคลที่ให้ข้อมูลและสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนตรี เทพทวี (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนวัดควนโกตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูปการศึกษา พบว่า ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนวัดควนโก ตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการครู มีความต้องการในการพัฒนาสาระความรู้ 3 ลำดับแรก คือ 1) มาตรฐานที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) มาตรฐานที่ 3 การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ 3) มาตรฐานที่ 2 การบริการที่ดีตามลำดับ

ดังนั้นจากการศึกษาสมรรถนะที่คาดหวังในการวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในภาพรวมสมรรถนะมีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย อยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องตรงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัย

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า สมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสมรรถนะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัย คือ การให้ความสำคัญแก่ความสำเร็จ การแสวงหาข้อสนเทศ มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ความคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นอันดับ 2 ความคิดริเริ่ม เป็นอันดับ 3 ความคิดรวบยอด การมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์ เป็นอันดับ 4 การกำหนดทิศทาง ความตระหนักต่อองค์กร และการทำงานเป็นทีมและการให้ความร่วมมือ เป็นอันดับ

5 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับนิภา ศรีไพโรจน์ (2550) ที่ระบุว่าในการทำงานวิจัยใด ๆ ก็ตามผู้วิจัยหรือนักวิจัยนับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะงานวิจัยจะสำเร็จสมความมุ่งหมายหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับนักวิจัยเป็นสำคัญ ดังนั้น นักวิจัยจึงต้องมีคุณลักษณะที่จำเป็นบางประการดังต่อไปนี้

1. มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยเป็นอย่างดี นักวิจัยจะต้องมีความรู้เป็นอย่างดีในสาขาวิชาที่ตนทำการวิจัยอยู่เพื่อเครื่องมือให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของงานวิจัยนั้น และสามารถค้นหาหรือเลือกใช้ความรู้จากงานวิจัยที่แล้มาได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การที่นักวิจัยมีความรู้ดีก็จะสามารถสรุปผลของข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิจัยจึงต้องค้นคว้าติดตามอ่านผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ใหม่ ๆ เพื่อจะได้ศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคนิคใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยที่ดำเนินการวิจัยต้องมีการแสวงหาข้อมูลให้มาก”

2. มีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ นักวิจัยจะต้องมีความรู้ในวิชาอื่นด้วย เพราะในการวิจัยนั้นอาจจะพาดพิงหรือเกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ อยู่บ้างเนื่องจากขอบเขตของการวิจัยไม่สามารถจะแยกออกไปได้อย่างชัดเจนเหมือนวิชาเรียนในห้องเรียน นักวิจัยจึงต้องศึกษาและขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยต้องใฝ่รู้ชอบอ่านศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล”

3. มีความอยากรู้อยากเห็น นักวิจัยที่ดีต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงานวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ ตามที่ตนเองสนใจ แม้จะได้ผลวิจัยแล้วก็ยังไม่ยอมหยุดที่จะทำการวิจัยต่อไปเพื่อค้นหาให้ได้คำตอบใหม่ ๆ ออกมาอีก ทำให้เกิดความก้าวหน้าในศาสตร์ด้านต่าง ๆ เป็นอันมาก ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “งานวิจัยที่เราทำ เราต้องรู้ข้อมูล เราต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลไม่ว่าจะอยู่ในฐานข้อมูลใด ๆ”

4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นักวิจัยต้องใช้สมองในการคิด เพราะในการวิจัยนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความคิดของนักวิจัยอันจะก่อให้เกิดความรู้และเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ การคิดแปลงวิธีการที่มีผู้ใช้กันอยู่แล้มาปรับปรุงใช้ก็ถือได้ว่ามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วิธีนี้จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาในการศึกษามาก แต่นักวิจัยจะทำได้มากหรือน้อยอย่างไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ความสนใจ การอ่าน และการรวบรวมผลการวิจัยที่เคยมีคนทำมาก่อน ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของแต่ละคนว่ามีมากน้อยเพียงใดด้วย ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยต้องมีแนวความคิดก่อนการดำเนินการวิจัย และการทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จนักวิจัยต้องมีความคิดรวบยอดโดยกำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญ ต้องวางแผน ต้องประหยัดงบประมาณ ต้องลดความเสี่ยง”

5. มีความอดทนเมื่อเผชิญกับอุปสรรคและความล้มเหลว นักวิจัยควรตระหนักเสมอว่าการทำงานวิจัยเป็นการผจญภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งย่อมจะต้องมีปัญหาหรืออุปสรรค นักวิจัยจึงต้องมีความอดทนพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคนั้น ๆ และหาทางแก้ไขเพื่อให้งานวิจัยนั้นดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น ฉะนั้นนักวิจัยที่ดีจึงต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้ได้เสียก่อนว่าอุปสรรคในการวิจัยนั้นมีทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น แต่ขอให้นึกเสมอว่าการประสบผลสำเร็จในการวิจัยนั้นขึ้นอยู่กับเวลาด้วยเหมือนกัน เพราะการวิจัยบางชนิดต้องลงทุนมากและใช้เวลานานกว่าจะเห็นผล ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยต้องมีความมุ่งมั่นในการสร้างความสำเร็จต่อผลงานการวิจัยเพื่อการแสวงหาคำตอบที่เป็นข้อค้นพบอย่างมีรูปแบบ เป็นกระบวนการที่สามารถพิสูจน์ได้ อธิบายได้ และสามารถเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้อย่างกล้าหาญ”

6. มีความกล้าที่จะตัดสินใจ นักวิจัยที่ดีจะต้องมีความกล้าที่จะคิดและตัดสินใจในการทำงานวิจัยนั้น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางของตนเองโดยมีความคิดเป็นอิสระ และมีความซื่อสัตย์ต่อหลักวิชาไม่ลำเอียงต่อผลการวิจัยที่ได้ พร้อมเสมอที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่นในเรื่องที่ตัดสินใจเพื่องานวิจัยนั้น ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่ตนเองศึกษามีจริยธรรมตามจรรยาบรรณของความเป็นนักวิจัย” “นักวิจัยต้องมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์ทำวิจัย ต้องตรงไปตรงมา ถ้านักวิจัยมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์จะส่งไม่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่น โดยเฉพาะเมื่องานวิจัยสำเร็จต้องนำเสนอผลงานวิจัย”

7. มีความสามารถในการบังคับตนเอง การวิจัยเป็นงานที่ต้องใช้ความวิริยะ อุตสาหะเป็นอย่างมากจึงจะสำเร็จได้ ฉะนั้นนักวิจัยที่ดีจะต้องรู้จักควบคุมตนเองเพื่อให้งานการวิจัยนั้นดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุผลในที่สุด นักวิจัยจึงควรมีความอดทนไม่เบื่อง่าย รู้จักประมาณตน รู้กำลังและขอบเขตความสามารถของตนด้วย สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้งานวิจัยประสบความสำเร็จได้ ซึ่งตรงกับผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า “นักวิจัยต้องเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น ความตั้งมั่น ตั้งเป้าหมาย” “นักวิจัยต้องมีความคาดหวังในการทำวิจัย มุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพมุ่งความสำเร็จมีความพยายามทำงานวิจัยให้เห็นอให้กว่าเป้าหมาย” และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพรรณ สุทธิพิทักษ์ (2540, บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการทำวิจัย เพราะการเป็นอาจารย์ที่ดีมีคุณภาพ และได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการ ควรจะให้ความสำคัญกับการทำงานด้านการวิจัย แต่ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนอุปกรณ์ เงินทุน การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และระยะเวลาในการทำวิจัยให้มากขึ้นด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการ

ประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน 3) ผู้บริหารโรงเรียนมีประสบการณ์ในการบริหารงานในโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน 4) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไสว นัยปราโมทย์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง สถานภาพในการทำวิจัยของอาจารย์สังกัดสถาบันราชภัฏภาคเหนือตอนบน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนในการทำวิจัยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบายของสถาบัน ด้านครอบครัวและเพื่อนร่วมงานด้านการใช้งานวิจัยขอตำแหน่งทางวิชาการและด้านเกียรติประวัติ สำหรับด้านเงินสมนาคุณ ด้านความสะดวกของแหล่งค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง สมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการเก็บแบบสอบถามพบว่า ระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อความสำเร็จนักวิจัยอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับนักวิจัย ผู้ดำรงตำแหน่งชำนาญการ เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของนักวิจัยในการผลิตผลงานทางวิชาการ งานวิจัยที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยในการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

1.2 ระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัยจากการศึกษา พบว่า การมีจริยธรรมและความซื่อสัตย์ Integrity – ING เป็นอันดับ 1 ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรส่งเสริมตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของจริยธรรมในการทำวิจัย และปลูกฝังความมีจริยธรรมวิชาชีพ และจริยธรรมการทำวิจัยที่เป็นรูปธรรม

1.3 ระดับสมรรถนะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จของนักวิจัยจากการศึกษา พบว่า การให้ความสำคัญแก่ความสำเร็จ Achievement Orientation-ACH เป็นอันดับ 2 ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้ผู้ที่ทำผลงานวิจัยดีเด่นควรมีรางวัลผลงานการ

วิจัยดีเด่น การยกย่องเชิดชูเกียรติ การได้รับเงินรางวัลการวิจัย เป็นต้นเพื่อเป็นแบบอย่างในการทำผลงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตลอดจนควรสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ทำงานวิจัย

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนักวิจัย ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ดำรงตำแหน่งชำนาญการ และบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการ เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการผลิตผลงานทางวิชาการ งานวิจัยที่มีคุณภาพ เช่น การจัดอบรมการเขียนเค้าโครงงานวิจัยเพื่อการเสนอขอรับทุน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จัดอบรมทักษะการทำวิจัยแบบมีอาชีพแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จัดอบรมบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในการทำวิจัยสถาบัน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.2 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังความมีจริยธรรมวิชาชีพ และจริยธรรมการทำวิจัยที่เป็นรูปธรรม โดยการจัดประชุมจริยธรรมด้านการวิจัย แก่นักวิจัยรุ่นใหม่ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.3 มหาวิทยาลัยควรสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ทำงานวิจัย ด้วยการจัดทำประกาศ ระเบียบ แนวปฏิบัติ หรือข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการให้เงินรางวัลการวิจัยดีเด่น หรือนักวิจัยที่สามารถสร้างผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติที่มี Impact Factor เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาล้างต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าสมรรถนะที่คาดหวังในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ดังนั้น

3.1 ควรมีการศึกษาเรื่อง สมรรถนะในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุน วิชาการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อนำผลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ในการทำวิจัยสถาบัน และสรุปผลการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง

3.2 ควรจัดให้มีการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในการทำวิจัย สถาบัน

3.3 ควรมีการศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการทำวิจัยสถาบันของนักวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

3.4 ควรมีการศึกษาเรื่อง ความต้องการทำวิจัยของนักวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา